

[Fr. Dalgaard.]

af Straffesager, er jo meget lig den, der blev vedtaget i Fjor. Ogsaa paa dette Punkt kan jeg give fuld Tilslutning.

Af de øvrige nye Bestemmelser skal jeg kun omtale § 13, der tilsigter at skabe videre Adgang til skriftlig Fastslaaen af Bevisførelsen med Henblik paa en eventuel fornyet Behandling af en Straffesag. Jeg betragter denne nye Bestemmelse som en betydelig Forbedring og udtaler ogsaa min Tilfredshed hermed.

Der har været stærk Debat om det foreliggende Lovforslag, og det er i den Skikkelse, det nu har faaet, præget af denne Debat. Der er taget vidtgaende Hensyn til forskellig Side, uden at Lovforslagets Grundsynspunkter er forladt. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Elgaard: Jeg skal ikke ved denne Lejlighed genopfriske den Debat, der har været ført i dette høje Ting vedrørende den højtærede Justitsministers Forslag til Oprettelse af en Appelret, men jeg har nogle faa Bemærkninger at gøre til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Der er jo allerede under Behandlingen af Lovforslaget i Landstinget givet Udtryk for, at vi fra vor Side indrømmer, at en Række af de Ændringer, som den højtærede Minister har foreslaaet, efter vor Bedømmelse er af forbedrende Karakter, dette gælder bl. a. Ændringen vedrørende Sammensætningen af den særlige Domstol for Disciplinærmyndighed over Dommere. Men jeg lagde Mærke til — og jeg ser, at den højtærede Minister har givet Udtryk for det samme under Behandlingen i Landstinget —, at Ministeren nu sagde, at det, han hele Tiden havde tilsigtet, var, at der blev oprettet en særlig Domstol, et særligt Organ til at løse to Opgaver, og at de Ændringer, der under Sagens Behandling i Rigsdagen var foretaget, ikke havde røkket ved selve disse Grundprincipper. Deri har den højtærede Minister uden Tvivl Ret, og ud fra dette vil det være forstaaeligt ogsaa for den højtærede Minister, at Venstre, skønt vi indrømmer, at en Række af de foretagne Ændringer er Forbedringer, dog ikke vil kunne give dette Lovforslag vor Stemme. Vi har sagt det før, og jeg behøver blot at minde om det, at vi er imod Oprettelse af Særdomstole. Det er ikke en Fremgangsmaade vedrørende Retsplejeforholdene, der nogen Sinde har vundet Anerkendelse i demokratiske Samfund. Det er altid inden for Folkesam-

fund, hvor det er andre Styreformer, der har Overvægten, at noget saadant er ønsket og foretaget. Lovforslaget, som det foreligger, er altsaa ikke tilfredsstillende for os, og vi kan derfor ikke yde vor Medvirken til dets Gennemførelse.

Vedrørende Opgaven: Genoptagelse af Straffesager, søger den højtærede Minister — jeg kan vist godt sige at begrænse det nødvendige Protokollat til det mindst mulige, idet det er et andet Organ, der skal bedømme Spørgsmaalet om Genoptagelse af Straffesager. Jeg paaskønner Forsøget paa at opnaa en Begrænsning her, men det store Spørgsmaal, der her rejser sig, er, om et særligt Organ uden for de Domstole, der har truffet domsmæssig Afgørelse i en Sag, overhovedet kan forenes med den gældende Retspleje i det danske Samfund, uden at man undergraver det Princip, der er fastlagt i vor Retspleje, bl. a. i Forbindelse med Indførelse af Domsmandsinstitution og Nævningsinstitution. Alle, der har været med i Forhandlingerne om denne Sag, ved, at der inden for de juridisk kyndiges Kreds er delte Meninger herom, og at der tillige er fremsat Ønsker om, at hele dette Spørgsmaal overvejes i en Kommission, eller hvad man vil kalde det. Denne Kommission skulde overveje, hvilken Indvirkning det vilde have paa den nugældende Retspleje, at man oprettede en saadan særlig Domstol til Afgørelse af Spørgsmaal om Genoptagelse af Straffesager, og hvorledes den fremtidige Udvikling eventuelt kunde blive. Denne Side af Sagen er ikke klaret ved den Behandling, Lovforslaget har været Genstand for, og heller ikke ved de Ændringer, der i saa Henseende er foretaget i det oprindelige Forslag. Jeg tror derfor, det vil være nødvendigt, at man vedrørende dette Spørgsmaal fører Overvejelserne videre og lader dette Forslag bero en Tid endnu, inden det ophøjes til Lov. Deri ligger ikke fra vor Side noget Ønske om at faa Sagen behandlet i et Udvalg paa ny — det vil vi overhovedet ikke stille Forslag om —, men derimod en Bedømmelse af Stillingen, der munder ud i dette: Venstre tror ikke, at den højtærede Minister vilde sætte noget af sin Prestige til, hvis han under de snart forholdsvis bevægede Tider, som vi gaar i Møde, lod dette Forslag bero til senere, og man derved ogsaa fik Lejlighed til inden for de kyndige Kredse at overveje de Spørgsmaal, der har Forbindelse med Forslaget. Jeg maa derfor ud fra denne Bedømmelse af Forslaget sige, at Venstre ikke kan medvirke til at gennemføre Forslaget.